“ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମେମାନେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭଉଣୀ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ମନୋଭାବ ବହୁତ ଶୁଦ୍ଧ ପବିତ୍ର ହେବା ଦରକାର ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଝାଇବାରେ ବହୁତ ଭଲ ପ୍ରଭାବ ପଡିପାରିବ ?

ଉତ୍ତର:- ଯେଉଁମାନେ ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପଦ୍ମଫୁଲ ସମାନ ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି । ଏହିପରି ଅନୁଭବୀ ସନ୍ତାନମାନେ ଯଦି କାହାକୁ ବୁଝାଇବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ବୁଝାଇବାରେ ବହୁତ ଭଲ ପ୍ରଭାବ ପଡିପାରିବ କାହିଁକି ନା ବିବାହ କରି ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ର ଭାବନା ଉତ୍ପନ୍ନ ନହେବା—ଏହା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତି ଅଟେ । ଏଥିରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ-ବହୁତ ଖବରଦାର ମଧ୍ୟ ରହିବାକୁ ହେବ ।

ଗୀତ:- ହମାରେ ତୀର୍ଥ ନ୍ୟାରେ ହେଁ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ପିଲାମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ପିଲା ତ ପିଲା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ସବୁ ପିଲାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ, ସେମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଏକ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟୁ । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ଭାଇ-ଭାଇ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ଏକମାତ୍ର ଆଦି ପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଏବଂ ଆତ୍ମାର ପିତା ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ଆମେ ସବୁ ଶିବବାବାଙ୍କର ନାତି, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ଧରିନିଅ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଲୌକିକ ସ୍ତ୍ରୀ ଅଛନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ମଧ୍ୟ କହିଲେ ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ଅଟେ ତେବେ ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପିତା ପୁତ୍ରୀର ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଗଲା ନା । ଯେପରି ଲୌକିକ ଭାଇ-ଭଉଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ନଥାଏ, ଆଜିକାଲି ତ ସମସ୍ତେ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଏହି ଦୁନିଆ ହିଁ ବିକାରମୟ ହୋଇଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ଅଟୁ, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବାରୁ ଆମେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇଗଲୁ । ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ, ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ମଧ୍ୟ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଅଟନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ରହିବା, ୫ ବିକାରକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା । ସେମାନେ ହେଲେ ହଠଯୋଗୀ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ । ତାଙ୍କର ବିଭାଗ ହିଁ ଅଲଗା । ପ୍ରବୃତ୍ତିମାର୍ଗୀଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ତୁଟାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କର ନାମ ହଠଯୋଗୀ କର୍ମ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ସେମାନେ ତ ଘର ଦ୍ୱାର ଛାଡି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ମାମୁଁ, ଚାଚା, କାକା କେହି ରହୁନାହାଁନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମର ଏକମାତ୍ର ଭଗବାନ ହିଁ ସାଥୀ, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ, ଜ୍ୟୋତିରେ ମିଶିଯିବାକୁ ହେବ । ଆମକୁ ନିର୍ବାଣଧାମ ଯିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ବିଭାଗ ଏବଂ ଜୀବନ ଶୈଳୀ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ କହୁଛନ୍ତି ସ୍ତ୍ରୀ ହେଲା ନର୍କର ଦ୍ୱାର ତେଣୁ ନିଆଁ ଆଉ କପା ଏକତ୍ର ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଅଲଗା ରହିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆମେ ପବିତ୍ର ରହିପାରିବୁ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ହିଁ ଅଲଗା । ଏହି ସନ୍ନ୍ୟାସ ଧର୍ମ ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ସିଏ ହଠଯୋଗ, କର୍ମ ସନ୍ନ୍ୟାସ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ରାଜଯୋଗ ନୁହେଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଡ୍ରାମା ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ଶତକଡା ୧୦୦ ଭାଗ ବୁଦ୍ଧିବାନ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ବି କହିବା କେହି ଶତକଡା ୧୦୦ ବୁଦ୍ଧିବାନ କେହି ତ' ବୁଦ୍ଧିହୀନ ଅଟନ୍ତି । ଏସବୁ ତ ରହିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ମମ୍ମା-ବାବା କହୁଥିବାରୁ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇଗଲୁ । ତେଣୁ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଭାଇ-ଭଉଣୀଙ୍କ ପରସ୍ପର ବିବାହ କରିବା ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧ । ଘରେ ବାପା ଯଦି ଭାଇ-ଭଉଣୀ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିକାରୀ ଚାଲିଚଳଣି ଦେଖନ୍ତି ତେବେ ବାପାଙ୍କୁ ବହୁତ ଚିନ୍ତା ହୋଇଥାଏ । ପିତା ଚିନ୍ତା କରିଥାନ୍ତି ଯେ ଇଏ କେଉଁଠାରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି, କେତେ କ୍ଷତି କରୁଛି ଏହିପରି ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଗାଳି କରିଥାନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ଏହି କଥା ପ୍ରତି ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ରଖୁଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ସଂସାର ୧୦୦ ଶତକଡା ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି, ମାୟାର ବହୁତ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସହିତ ମାୟାର ଏକଦମ ଲଢେଇ ହେଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏମାନେ ମୋର ସନ୍ତାନ ମୁଁ ଏମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନେଇଯାଉଛି । ମାୟା କହୁଛି— ନା, ଏମାନେ ମୋର ସନ୍ତାନ, ମୁଁ ଏମାନଙ୍କୁ ନର୍କକୁ ନେଇଯିବି । ଏଠାରେ ତ ତୁମେ ଧର୍ମରାଜ ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ଅଛ । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯେ ଆମେ କିପରି ଏକତ୍ର ରହି ପବିତ୍ର ରହୁଛୁ । ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପବିତ୍ର ରହିବାର ଯେଉଁ କର୍ମ ହଠଯୋଗୀ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ ତାହା ବାବା କରାଉଛନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ କେବେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ରାଜଯୋଗ ନାମ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ନିବୃତ୍ତିମାର୍ଗୀ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପବିତ୍ର ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ବୁଝାଇଲେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବ । ବାବା ଖବରକାଗଜରେ ଦେଖିଥିଲେ, ଦିଲ୍ଲୀରେ ବୃକ୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ସମ୍ମିଳନୀ ହେଉଥିଲା । ତେବେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯେ ତୁମେମାନେ ଜଙ୍ଗଲର ଗଛ ପାଇଁ ତ ବହୁତ

ଚିନ୍ତା କରୁଛ କିନ୍ତୁ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରୂପୀ ବୃକ୍ଷ ବିଷୟରେ କେବେ ଖିଆଲ କରିଛ କି ଏହାର କିପରି ଉତ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ପାଳନା ହେଉଛି ।

ପିଲାମାନେ ଏତେ ବିଶାଳବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ଏତେ କଥାକୁ ଧ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି । କିଛି ନା କିଛି ମାୟାର ବଶୀଭୂତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଲୌକିକ ଘରେ ମଧ୍ୟ ଭାଇ-ଭଉଣୀଙ୍କର କେବେ ବିକାରୀ ଭାବନା ଆସିନଥାଏ । ଏଠାରେ ତ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଭାଇ-ଭଉଣୀ, ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ଅଟ । ଯଦି ବିକାରୀ ଭାବନା ଆସିଲା ତେବେ ଏହାକୁ କ'ଣ କହିବା ? ଯେଉଁମାନେ ନର୍କରେ ରହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ହଜାରେ ଗୁଣ ବିକାରୀ ବୋଲି ଗଣନା କରାଯିବ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ବହୁତ ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଛି । ଯେଉଁମାନେ ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ବହୁତ ମେହନତର କଥା । ଦୁନିଆ ଏହି କଥାକୁ ଜାଣିନାହିଁ । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବେ, କାହିଁକି ନା ରାକ୍ଷୀ ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି । ତେବେ ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । ବିବାହ କରି ପବିତ୍ର ରହିବା, ଏହା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତି ଅଟେ । ତେଣୁ ବୁଦ୍ଧି ଟିକିଏ ହେଲେ ବି ହଲଚଲ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବିବାହ ହୋଇଗଲେ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତି । ବାବା ଆସି ଆମକୁ ନଗ୍ନ ହେବାରୁ ରକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କ କଥା ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ରହିଛି । ଏହି କଥାରେ ତ କିଛି ରହସ୍ୟ ଅଛି ନା । ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ସବୁ ଡ୍ରାମାରେ ତ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଛି— ଯାହା କିଛି ବିତିଯାଇଛି, ସେସବୁ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଥିଲା, ଏହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ହେବ । ଜ୍ଞାନମାର୍ଗ ଏବଂ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଛି । ତୁମେ ଏବେ ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଗଲଣି । ଶ୍ରୀମତକୁ ପାଳନ କରୁଥିବା ମୁଖ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ସହ ସମାନ ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ଢେର ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ଜଣାନାହିଁ, ବର୍ତ୍ତମାନ କେତେ ସନ୍ତାନ ଥିବେ । କିନ୍ତୁ ଯେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନ ହୋଇଛନ୍ତି ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାବଂଶୀ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଇ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଅଥବା ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଶିବବଂଶୀ ଅଟ । ଶିବ ହେଉଛନ୍ତି ଜେଜେବାପା, ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ପିତା । ତେଣୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଜାଙ୍କର ପିତା ତ' ଜଣେ ହେବେ ନା । ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ରୂପୀ ବୃକ୍ଷର ବୀଜ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ସେହି ବୃକ୍ଷର ପ୍ରଥମ ମନୁଷ୍ୟ ବି ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ଆଦି ମନୁଷ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ଆଦି ମନୁଷ୍ୟ କିଏ ? ବ୍ରହ୍ମା ହିଁ ହେବେ ନା । ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ସରସ୍ୱତୀ— ଏମାନେ ଆଦି ରୂପେ ଗଣନା କରାଯିବେ । ଏକଥା ବୁଝିବା ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧି ବହୁତ ବିଶାଳ ହେବା ଦରକାର । ହେ ପରମପିତା, ହେ ଈଶ୍ୱର ପିତା ଏକଥା ଆତ୍ମା ହିଁ କହିଥାଏ । ଆତ୍ମା କହୁଛି ନା, ତେଣୁ ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ହେଲେ ନା । ଏହା ପରେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ଦେଖିବା । ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରେ କାହାକୁ ଉଚ୍ଚରେ ରଖିବା ? ପ୍ରଜାପିତା । ଏକଥା ବି ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରୂପୀ ବୃକ୍ଷର ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା । ଶିବ ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ରଚୟିତା ବୋଲି କହିପାରିବା । କିନ୍ତୁ ସିଏ କାହାର ମତରେ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ କରୁଛି । ନୂଆ ବ୍ରହ୍ମା ପୁଣି କେଉଁଠାରୁ ଆସିବେ ? ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ମୁଁ ଏହାଙ୍କର (ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର) ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ମୁଁ ଏହାଙ୍କର ନାମ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ରଖୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ଜ୍ଞାନ ନେଉଛୁ । ଆମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପବିତ୍ରତା, ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଆସିଛୁ । ଭାରତରେ ଆମେ ହିଁ ସର୍ବଦା ସୁଖୀ ଥିଲୁ ଏବେ ନାହୁଁ, ପୁଣି ଥରେ ବାବା ଆମକୁ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ପ୍ରଥମ କଥା ହେଲା ପବିତ୍ରତା । ରାକ୍ଷୀ କାହାକୁ ବନ୍ଧା ଯାଇଥାଏ ? ଯେଉଁମାନେ ଅପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ପବିତ୍ର ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତି । ପ୍ରଥମରୁ ଯେଉଁମାନେ ଯୁଗଳ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ-- ଆମେ କିପରି ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇ ରହୁଛୁ । ହଁ, ଏହି ସ୍ଥିତି ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । ପିଲାମାନେ ଲେଖୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ମାୟାର ତୋଫାନ ବହୁତ ଆସୁଛି । ତେଣୁ ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପବିତ୍ର ରହୁଥିବା ପିଲାମାନେ ଭାଷଣ କଲେ ବହୁତ ଭଲ କାହିଁକି ନା ଏହା ହେଉଛି ନୂଆ କଥା । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସ୍ୱ-ରାଜଯୋଗ । ଏଥିରେ ସନ୍ନ୍ୟାସ ସମାହିତ ରହିଛି । ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ଆମେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସଦଗତି ପାଇବୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ଜୀବନ ବନ୍ଧନ ଅଟେ । ତୁମର ହେଉଛି ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ପଦ । ସ୍ୱକୁ ରାଜ୍ୟ ଦରକାର, ବର୍ତ୍ତମାନ 'ସ୍ୱ' ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାର ରାଜ୍ୟ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା କହୁଛି ମୁଁ ରାଜା ଥିଲି, ରାଣୀ ଥିଲି, ଏବେ ବିକାରୀ କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଯାଇଛି, ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ଗୁଣ ନାହିଁ । ଏକଥା ଆତ୍ମା କହୁଛି ନା । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା, ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଭାବିବାକୁ ହେବ । ଆମେ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ, ନିଜ ଭିତରେ ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିବା ଦରକାର । ଆମେ ସାରା ଦୁନିଆକୁ ସ୍ନେହମୟ କରୁଛୁ । ରାମରାଜ୍ୟରେ ତ ବାଘ-ଛେଳି ଏକତ୍ର ପାଣି ପିଉଥିଲେ, କେବେ ଲଢେଇ କରୁନଥିଲେ ତେଣୁ ତୁମେମାନେ କେତେ ସ୍ନେହୀ ହେବା ଦରକାର । ସେହି ଅବସ୍ଥା ଧୀରେ ଧୀରେ ଆସିବ । ବହୁତ ଲଢେଇ କରୁଛନ୍ତି ନା । ପାର୍ଲିଆମେଣ୍ଟରେ ମଧ୍ୟ ଲଢେଇ କରୁଛନ୍ତି ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପରକୁ ଚଉକି ଉଠାଇ ମାରିବାରେ ଲାଗିପଡୁଛନ୍ତି । ତାହା ତ ଆସୁରୀ ସଭା ଅଟେ । ତୁମର ଏହା ଈଶ୍ୱରୀୟ ସଭା ତେଣୁ କେତେ ନିଶା ରହିବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ସ୍କୁଲ ଅଟେ । ପାଠପଢାରେ କେହି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଆସନ୍ତି ତ' କେହି ଶେଷରେ ରହିଯାଇଥାନ୍ତି । ଏହି ସ୍କୁଲ ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଟେ, ସେଠାରେ ତ ଅଲଗା-ଅଲଗା ଶିକ୍ଷକ ଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକମାତ୍ର ସ୍କୁଲ ଏବଂ ସ୍କୁଲର ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଜଣେ । ଆତ୍ମା ଶରୀର ଧାରଣ କରି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ । ଆତ୍ମାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଥାଏ, ଆମେ ଆତ୍ମା ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ପାଠ ପଢୁଛୁ । ଏତେ ଦୂର ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଆମେ ସବୁ ଆତ୍ମା, ବାବା ତ ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଏହି କଥା ସାରା ଦିନ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିବା

ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଭୁଲ୍ ହୋଇଥାଏ । ବାବା ବାରମ୍ବାର କହୁଛନ୍ତି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହେଲେ ମାୟାର ଆକ୍ରମଣ ହେବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ । କେତେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ରାତ୍ରିରେ ହିଁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ ହୋଇପାରିବ । ଏହିପରି ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି-କରି ବାବାଙ୍କ ଭଳି ହୋଇଯିବ ।

ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ରାଜଯୋଗ ଶିଖିବାକୁ ହେବ । ସବୁକିଛି ବୁଦ୍ଧିର କାମ । ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣା ହୋଇଥାଏ । ଗୃହସ୍ଥିମାନଙ୍କୁ ତ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । ଆଜିକାଲି ତ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ବହୁତ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ମାୟା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହରାଇ ଦେଇଛି । ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନିଜର ଅଧିନ କରିଦେଉଛି । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ମାୟା ରୂପୀ ଅଜଗର କବଳରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ । ତେବେ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ବହୁତ ମୁସକିଲ୍ ହେଉଛି । ଯେଉଁମାନେ ଗୃହସ୍ଥରେ ରହିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଚମତ୍କାର ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହା ଆମର ରାଜଯୋଗ ଅଟେ । ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ରୂପେ କାହିଁକି ପରିଚୟ ଦେଉଛୁ ? ଏହି ପ୍ରହେଳିକାକୁ ବୁଝି ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ ଅଟ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ତ ନୂଆ ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଆଦିଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୂଆ ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟଯୁଗର ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ହିଁ ନୂଆ ବୋଲି କହିବା । ଏହା କେତେ ଖୁସିର କଥା । ସେଠାରେ ତ ଖୁସିର ବାଦ୍ୟ ବାଜିବ । ସେଠାରେ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟ ପବିତ୍ର ରହିଥାଏ । ଏଠାରେ ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ପବିତ୍ର ନୁହଁନ୍ତି, ପୁରୁଣା ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ବାବା ଏହାଙ୍କୁ ନୂଆ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ଏଠାରେ ପୁରୁଣା ଜିନିଷକୁ ନୂଆ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ନୂଆ ମନୁଷ୍ୟ କାହାକୁ କହିବା ? କ'ଣ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ କହିବା ? ଏହା ବୁଦ୍ଧିର କାମ । ସେମାନେ କ'ଣ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ଆଦମ୍ ଇଭ୍ କିଏ ? ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହିଁ ନୂଆ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ହିଁ ପୁଣି ପୁରୁଣା ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ପୁଣି ପୁରୁଣା ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ନୂଆ ମନୁଷ୍ୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କରୁଛି । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ନୂଆ ମନୁଷ୍ୟ ଦରକାର ନା । ସିଏ କେଉଁଠାରୁ ଆସିବେ ? ନୂଆ ମନୁଷ୍ୟ ତ ସତ୍ୟଯୁଗର ରାଜକୁମାର ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ପବିତ୍ର କୁହାଯାଉଛି । ଇଏ ତ ଶ୍ୟାମଳ ଅପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଇଏ ନୂଆ ମନୁଷ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ସେହି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ଏବେ ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ପୁଣି ବାବା ପୋଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ପୁରୁଣାକୁ ନୂଆ କରୁଛନ୍ତି, ଏହା କେତେ ଗୁଢ଼ ରହସ୍ୟ ଅଟେ ବୁଝିବାପାଇଁ । ତେଣୁ ନୂଆରୁ ପୁରୁଣା, ପୁରୁଣାରୁ ନୂଆ, ଶ୍ୟାମଳରୁ ସୁନ୍ଦର, ସୁନ୍ଦରରୁ ଶ୍ୟାମଳ ହେଉଛନ୍ତି । ଯିଏ ସବୁଠାରୁ ପୁରୁଣା ସିଏ ପୁଣି ସବୁଠାରୁ ନୂଆ ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆମର ନବକଳେବର କରି ନୂଆ କରୁଛନ୍ତି, ଏହା ବୁଝିବାର କଥା । ନିଜର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଗଢ଼ିବାକୁ ହେବ । କୁମାର-କୁମାରୀ ତ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ବାକି ଆମେ ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପଦ୍ମଫୁଲ ସମାନ, ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେଉଛୁ । ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀମାନଙ୍କୁ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହେବାର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ପୁରୁଣା ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ଅଟନ୍ତି । କେତେ କୌତୁକିଆ ଗୁହ୍ୟ କଥା ଅଟେ । ପୁରୁଣା ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ନେଇ ନୂଆ ମନୁଷ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର ହଠଯୋଗ, ତୁମର ରାଜଯୋଗ ଅଟେ । ରାଜଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗର ବାଦଶାହୀ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ କହୁଛନ୍ତି ସୁଖ କାକ ବିଷ୍ଠା ସମାନ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ଘୃଣା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନାରୀମାନେ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗର ଦ୍ୱାର ଅଟନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ମାତାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର କଳଷ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ବୁଝାଅ ଶିବାୟ ନମଃ, ଭଗବାନୁବାଚ । ତୁମର ଆବାଜ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ଦରକାର । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଆମେ ସବୁ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ଭାଇ-ଭାଇ, ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରତାର ବ୍ରତକୁ ପାଳନ କରି ପରସ୍ପର ସହିତ ବହୁତ ସ୍ନେହରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ନେହୀ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବିଶାଳବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଜ୍ଞାନର ଗୁହ୍ୟ ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ହେବ । ମାୟର ଆକ୍ରମଣରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବା ପାଇଁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଖୁସି ରୂପକ ଔଷଧି ବା ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ୍ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ଚିକିତ୍ସା ନିଜେ କରୁଥିବା ଜ୍ଞାନବାନ୍ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନେ ନିଜ ରୋଗର ଚିକିତ୍ସା ନିଜେ କରିପାରିବେ । ବାସ୍ତବରେ ଖୁସି ରୂପକ ଭୋଜନ ହିଁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ପ୍ରଭାବ ଦେଖାଇବା ଭଳି ଔଷଧ । ଯେପରି ଡାକ୍ତରମାନେ କୌଣସି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ୍ ଲଗାଇଦେବା ଦ୍ୱାରା ରୋଗୀର ଅବସ୍ଥା ତୁରନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଏ, ସେହିପରି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଖୁସି ରୂପକ ବଟିକା ଖୁଆଇ ଦେବା ଦ୍ୱାରା ବା ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ୍ ଲଗାଇଦେବା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ରୋଗର ରୂପ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଏ । ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ଆଲୋକ ଏବଂ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଶରୀରକୁ ଚଳାଇବାରେ ବହୁତ ସହଯୋଗ ଦେଇଥାଏ । ଯଦି ତୁମ ନିକଟକୁ କୌଣସି ବି ବେମାରୀ ଆସୁଛି ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବାର ଏକ

ମାଧ୍ୟମ ଅଟେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ମନର ଏକାଗ୍ରତା ଦ୍ୱାରା ସର୍ବ ସିଦ୍ଧିଗୁଡିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନିଅନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ସିଦ୍ଧି ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***